

«El joc dels nens és un art»

Aquest matí fa sol i el cel està ben net perquè la nit ens ha regalat pluja. Arribo a Sant Gregori una mica tard, per fer una entrevista a la Marta Graugés, experta en joc i responsable del centre Girasol. La trobo molt animada i anem a buscar un banc al sol... Trobem una plaça buida de nens, però la sorra encara recorda els jocs d'uns ditets sota el tobogan... És el lloc perfecte per parlar del joc.

Marta, què és el joc?

«El joc és l'essència de la vida. És l'aprenentatge, el treball del nen. És quelcom molt seriós. Per això els nens estan tan concentrats quan juguen, al 100% amb el que fan. El joc és com el nen -sense res o amb poca cosa, i donant-li temps-, va construint el seu món. Mentre hi hagi terra, mar, humanitat, arbres i imaginació, hi haurà joc. Mira, et poso un exemple: l'altre dia vaig anar a prendre un te en una granja i em vaig quedar meravellada. A la taula del costat hi havia uns pares amb un nen... El nen va agafar un tovalló. El va mirar, carregar, i va començar a fer-lo volar com un avió. Es va passar estona enlairant-lo, aterrant-lo, fent-lo volar, fins que van marxar. Això és el joc.»

-I com es va desenvolupant?

«Els primers anys, el nen descobreix el seu cos: les seves mans, els seus peus, el seu moviment... aquest és el seu joc. Després descobreix els objectes, els explora, els observa. Més tard es fixa en què fa l'adult, vol tocar el mateix que el pare, fer el mateix que la mare... i així entén que la vida té un sentit.»

-Què NO és el joc?

«Qualsevol cosa que només te una opció. Per exemple, un trencaclosques seria un joc d'atenció, un treball, però no el joc autèntic. També el joc deixa de ser joc si tots els nens han de fer el mateix i els adults, esperen un resultat concret.»

-I quina és la posició de l'adult en el joc?

«Molt important. Hem de protegir el joc dels nens i l'hem de respectar. Cada nen té llibertat en el seu joc, en les seves creacions. Una norma és: cap nen pot destrossar el que ha construït un altre, (tampoc els adults). No comparem, no jutgem, no ens anticipem al què fa, deixem repetir. L'adult acompanya en el procés i el nen és el protagonista. Nosaltres els hem de protegir, respectar, veure quan els hi posem joguines, quines i quan en tenen suficients. Un exemple: anem a la plaça, i portem galledes, pales, de tot. De veritat ho necessiten? Si no els portem joguines ja veuràs que bé s'ho passen amb la terra, la sorra, les fulles, pedres que trobin, i la seva imaginació. Al tenir terra, pedres, i fulles per tots, no ha sorgit cap conflicte. Cadascú troba el seu lloc.»

«**Mira, això em recorda el parc que hi ha darrera del Lledoner. Els nens i nenes hi van directament després de l'escola i per tant, no acostumen a portar cap joguina. Però hi ha espai, herba, sorra...i és veritat que s'ho passen molt bé.**

«Veus? Si el nen necessita coses per jugar, és perquè abans li hem ofert les joguines. La necessitat l'hem creat nosaltres.»

-I quines joguines són adequades, doncs?

«Les joguines que ofereixen més d'una possibilitat: una caixa, un cordill. Hem de valorar les joguines que necessiten, i veure si és d'interès del nen o fa gràcia a l'adult (exemple: el típic cotxe elèctric enorme que quan ho compren, el nen ni arriba als

pedals). Hem d'ajudar-los a desenvolupar la seva imaginació. Podem regalar fustes de diferents mides, i el nen podrà crear camins per on farà passar els seus cotxes, podrà fer una cabanya per als seus animals, una torre... i en canvi, si donem la típica catifa que porta els carrers dibuixats, ja ho té tot fet. També necessiten enfilarse: arbres, escales... I gronxar-se: hamaca, gronxador... Els agrada mirar, veure com es mouen les coses. També, com que passem molt de temps a fora de casa, demanen jocs

de recolliment: caseta, vaixell, o una caps gran on ficar-se. Després, hauríem de pensar si el joc és adequat a l'edat del nen.»

-Quin és el lloc de Girasol en tot això?

«El Girasol és un lloc on es protegeix el joc de sempre i on es confia en els nens i nenes. El nen ve a jugar. I he constatat que els nens que juguen lliurement estan més tranquils, són més autònoms i tenen una bona autoestima.»

-I quan hi vénen nens i nenes que no estan acostumats a jugar lliurement, com reaccionen?

«Els hi deixem temps. El primer dia n'hi ha que diuen «m'avorreixo». I jo els dic «Aquí, també tens dret a avorrit-te i a no fer res». El següent dia juguen. N'hi ha d'altres que agafen coses i coses i més coses... tantes, que no poden jugar en cap moment. Mica en mica van fent el procés de començar a jugar, construir alguna cosa... I jo em maravello, quan el nen ja pot fer i desfer i tornar! Jo trobo que el joc dels nens és un art. És art!».

El sol ha pujat al cel tant blau on hi floten uns núvols blancs i grisos, i en aquest mes de febrer, fa calor. No sé ben bé si és el calor del temps, o el del cor, que m'ha contagiada la Marta... Ens acomiadem, i m'emporto un tros d'imaginació, de creativitat i molts records de les meves mans, petites, barrejant terra i aigua amb una mica d'herba, construint un mon màgic, fa molt... molt de temps. O potser, no tant.

PATRICIA, mare d'en Nils, de P2.